

er der foreslaaet, at de Tjenestemænd, hvis Lønninger ligger mellem 3,000 og 3,180 Kr., skal have et saadant Dyrtidstillæg, at dette og Lønningen tilsammen udgør 3,180 Kr., medens efter det oprindelige Lovforslag ingen Tjenestemand med en Lønning paa over 3,000 Kr. kunde opnaa Dyrtidstillæg. Samlevende Ægtefæller, der begge er Statstjenestemænd eller oppebærer Lønning som Lærere og Lærerinder fra en Kommunekasse, vilde efter Lovforslaget kun kunne faa Dyrtidstillæg, dersom deres samlede Lønning ikke var over 3,000 Kr. Efter det her stillede Forslag vil den ene af dem kunne komme i Betragtning, for saa vidt ingen af dem naar op over Maksimalgrænsen, 3,180 Kr. Det kunde synes af Udvalgets Betænkning, som om der her var en Forskel mellem Opfattelsen hos Udvalgets Flertal og hos det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), men det er der i Grunden ikke. Det ærede Medlem har tiltraadt Princippet i dette Ændringsforslag, og naar det efter Betænkningen kan se ud til, at dette ikke er sket, er det en Følge af, at det ærede Medlem har valgt at forme § 3 paa sin egen Maade, men Bestemmelsen kommer i Virkeligheden med i det ærede Medlems Forslag.

Det er dernæst, som det er nævnt i Betænkningen, blevet drøftet i Udvalget og har været til Forhandling mellem Udvalget og den højtærede Minister at udvide Lovforslaget til ogsaa at omfatte Lærere og Lærerinder i København. Det har været den overvejende Opfattelse indenfor Udvalget, at dersom Ændringsforslaget om, at Staten skal bære hele Udgiften til Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder i de øvrige af Landets Kommuner, vedtoges, vilde det være rimeligt, at Staten ogsaa bidrog til et Dyrtidstillæg til Lærere og Lærerinder i København, men om at inddrage de københavnske Lærere og Lærerinder under Lovforslaget har vi ikke ment, der kunde være Tale, og der har overhovedet ikke været forhandlet i Udvalget om, hvilket Beløb der skal udredes af Staten, og under hvilken Form det skal udredes. Det er Udvalgets Opfattelse, at der ind under denne Lov maa komme de af Landets Præster, som i øvrigt opfylder de Krav, som er nævnte i Lovforslaget, og som det er nødvendigt at tilfredsstille for at kunne faa Dyrtidstillæg. Dette Spørgsmaal er under en anden Sags Behandling blevet drøftet her i Tinget, og den højt-

ærede Kultusminister udtalte da som sin Opfattelse, at disse Præster kom ind under Lovforslagets Bestemmelser, ligesom det ogsaa er oplyst for Udvalget, at dette har været Hensigten, den Gang Lovforslaget blev udarbejdet. Men jeg er af Udvalget blevet bemyndiget til og anmodet om at udtale, at det er Udvalgets Opfattelse, at den Omstændighed, at Præster kommer med ind under denne Lov, ikke afgør det gamle Stridsspørgsmaal om, hvem Stiftsmidlerne tilhører.

Efter de i Betænkningen stillede Ændringsforslag vil der dernæst foregaa en Udvidelse af selve Dyrtidstillægsbeløbet. Vi er indenfor Udvalget blevet enige om, at vi vil blive staaende ved de 15 Kr. pr. Maaned, men hele Udvalget har kunnet enes med den højtærede Minister om at flytte Datoen, fra hvilken Dyrtidstillæg kan nydes, tilbage til 1. August 1915. Vi har valgt denne Dato, fordi Dyrtidshjælpsloven af 30. August 1915 nævner Datoen 31. Juli som den Dato, paa hvilken Tjenestemandens Forhold skulde opgøres, og fordi denne Dyrtidshjælp almindeligt opfattedes som beregnet for Aaret fra 1. August 1914 til 31. Juli 1915. Udvalget har derfor betragtet det som naturligt, at Dyrtidstillægsbeløbet regnedes fra den Dato, da Dyrtidshjælpsbeløbet sluttede.

Hele Udvalget er dernæst enedes om at forhøje de 16 pCt. til 20 pCt. Helt at slette Procentgrænsen vilde ikke være gørligt, hvilket jeg allerede fremhævede ved denne Sags første Behandling, thi derved vilde Folk, som kun delvis er beskæftigede i Statens Tjeneste, og som for deres Arbejde kun oppebærer en ringe Lønning, kunne faa et Dyrtidstillæg, som maaske var lige saa stort som hele den Lønning, de oppebærer, og dette ønskes selvfølgelig ikke fra nogen Side. Og en Adskillelse mellem helt og delvis beskæftiget i Statens Tjeneste er overmaade vanskelig at drage, hvis den overhovedet kan drages. Vi er derfor i Udvalget enedes om at lade Grænsebestemmelsen staa, men forandre de 16 pCt., som kan oppebæres, til 20 pCt. Derved vil de forskellige Tjenestemænd helt ned til 900 Kr.s Lønning faa det fulde Beløb, og alle, der er under denne Lønning, vil faa 4 pCt. mere, end der i det oprindelige Lovforslag var foreslaaet.

Der er dernæst foreslaaet en lille Ændring med Hensyn til Enkemænds, Enkers, fraskiltes og frasepareredes Stilling. Efter Lovforslaget skulde de kunne oppebære samme Dyrtidstillæg som gifte, hvis de